

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 5T/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215010799
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Buchvald
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215010799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Vladimírom Buchvaldom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. 6. 2016 v Bratislave rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

S. I., nar. X. X. XXXX v G., bytom G., H. ul. č. XX, nezamestaný, t. č. v i o výkone trestu odňatia slobody v B. L.,

je v i n n ý , ž e

v presne nezistenom čase na neznámom mieste si obstaral 2 ks bankomatové karty Y. banky, a s., a to bankomatovú kartu č. XXX***** **XXX, vydanú na meno S. J. a bankomatovú kartu č. XXX*****XXX, vydanú na meno L. K., pričom s bankomatovou kartou č. XXX***** uskutočnil dva neoprávnené výbery, a to dňa 1. 2. 2012 čase o 18.55.53 h v sume 200 eur v bankomate I. N., a.s. na H. XX v Bratislave a dňa 1. 2. 2012 v čase o 18.58.15 h v sume 200 eur v bankomate Y. banky, a s., na H. XX v G. a ďalšie neoprávnené pokusy o výber hotovosti, a to dňa 1. 2. 2012 v čase o 18.56.52 h v sume 500 eur v bankomate I. N., a s., na H. ulici XX v G., dňa 1. 2. 2012 v čase o 19.10.52 h v sume 200 eur v bankomate I. N., a s., na H. ulici XX v G. a dňa 1. 2. 2012 v čase o 19.20.02 h v bankomate N. N. a s., na H. ulici v G. a s bankomatovou kartou č. XXX *****XXX uskutočnil neoprávnený výber hotovosti, a to dňa 1. 2. 2012 v čase o 19.04.55 h v sume 200 eur v bankomate Y. G., a s. na H. ulici XX v G. a ďalšie neoprávnené pokusy o výber hotovosti, a to dňa 1. 2. 2012 v čase o 19.06.26 h v sume 200 eur v bankomate Y., dňa 1. 2. 2012 v čase o 19.09.42 h v sume 200 eur v bankomate I. a dňa 1. 2. 2012 v čase o 19.10.11 h v sume 200 eur v bankomate I., čím takto poškodenej L., spôsobil škodu vo výške 200 eur a poškodenej S., spôsobil škodu vo výške 400 eur,

t e d a

neoprávnenne si obstaral platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju použil,

č í m s p á c h a l

úmyselný prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h, m/, § 38 ods. 4 a § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky a 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušuje trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. 1. 2013 sp. zn. OT/16/2013, právoplatný dňa 16. 1. 2013, vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratil podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu, a to:

- poškodenej L. vo výške 200 eur,
- poškodenej S. vo výške 400 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Bratislavu II podal dňa 29. 10. 2015 obžalobu na S. I. pre vyššie uvedenú trestnú činnosť s tým, že samosudca preskúmal obžalobu a zodpovedajúci listinný materiál a nezistiac žiadne prekážky, rozhodol o vydaní odsudzujúceho trestného rozkazu, ktorý však bol riadne a včas napadnutý opravným prostriedkom - odporom obžalovaného, na ktorom základe bol nariadený termín hlavného pojednávania.

V úvode hlavného pojednávania obžalovaný zotrval na podanom odpore, prokurátorka takisto zotrvala na obžalobe, vylúčila možnosť uzatvorenia dohody o vine a treste, predniesla obžalobu tak, ako bola písomne podaná s tým, že obhajca uviedol, že jeho klient nesúhlasí s obžalobou a po vyriešení otázky nárokov na náhradu škody a po poučení obžalovaného podľa

zákonného ustanovenia § 34 ods. 1, 2, 3/ a § 257 ods. 2 - 8/ Tr. por., urobil tento vyhlásenie v tom zmysle, že zo žalovaného skutku je nevinný, na ktorom základe bolo pristúpené k vykonaniu dokazovania, v rámci ktorého boli vyslúchnutí obžalovaný S. I., poškodené - svedkyne L. K. a S. J., bol oboznámený celý relevantný listinný materiál, pričom na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný S. I. v prípravnom konaní spáchanie skutku v plnom rozsahu doznal, svoje konanie oľutoval s tým, išiel z G. ulice v Bratislave, cez G., za ktorou je detské ihrisko, kde videl pohodennú kabelku, išiel bližšie, pozrel sa do nej, keďže tam už peňaženka ani doklady neboli, vysypal to a boli tam samé papiere a náhodou tam boli aj dve neotvorené obálky, tieto otvoril a v každej obálke bola 1 bankomatová karta nalepená vo vnútri na papieri, kde pod kartami na papieri pod bankomatovými kartami boli napísané PIN kódy so štyrmi číslami a nad bankomatovými kartami boli mená majiteľov karty, potom išiel k bankomatu cez G., kde stretol I. G. a spýtal sa ho, či nejde s ním, že má platobné karty, že ide do bankomatu vybrať peniaze. Potom spolu išli na Kazanskú ulicu v Bratislave, pričom obžalovaný videl bankomat, tak dal dovnútra kartu a vybral peniaze s tým, že takto skúšal vybrať peniaze z viacerých bankomatov, ale z koľkých sa mu podarilo vybrať peniaze sa nepamätal. Keď sa mu podarilo z bankomatu vybrať nejaké peniaze, ešte v ten deň, ako tie bankomatové karty našiel, zahodil tieto karty niekde na zem, ale už si nepamätal kde s tým, že I. G. nevedel, odkiaľ má obžalovaný predmetné platobné karty. Obžalovaný zároveň dodal, že po prepustení z výkonu trestu v máji 2014 sa chce čím skôr zamestnať, aby mohol nahradiť škodu, spôsobenú týmto skutkom a súčasne žiadal, aby prokurátor po skončení vyšetrovania začal konanie o dohode o vine a treste, aby zohľadnil to, že sa priznal a skutok oľutoval.

Na hlavnom pojednávaní dňa 21. 6. 2016 obžalovaný zmenil svoju výpoveď v tom zmysle, že zo spáchania predmetného trestného činu je nevinný - v danom čase sa nachádzal na inom mieste, pričom postupom podľa § 258 ods.4 Tr. por. obžalovaný nevysvetlil logicky rozpor medzi výpoveďami - doslovne uviedol, že predmetný rozpor medzi výpoveďami z prípravného /predsúdneho/ konania a konania pre súdom odstrániť nevie.

Poškodená - svedkyňa L. K. vypovedala, že niekedy začiatkom mesiaca február 2012 išla na Topliansku ulicu v Bratislave za kamarátom Palom, išla tam s ďalším kamarátom K. F., išli tam autom a keď tam prišli, vystúpili z auta, v ktorom si nechala kabelku. Asi po desiatich minútach sa vrátili do auta, lebo už išli preč a vtedy zistila, že v aute už nemá kabelku. Ako to zistila, volala do Y. banky, dala si zablokovať platobné karty, ktoré mala v kabelke, pričom hneď, ako zavolala do Y. banky, spolu s K. F. prehľadali okolie auta, či tam niekde nebude hodená jej kabelka, ale nič nenašli. Nevedela už presne povedať, čo všetko v tej kabelke mala, ale určite tam mala platobnú kartu Y. banky č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú na jej meno a platobnú kartu jej babky S. J., vydanú Y. bankou, číslo tejto platobnej karty bolo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pričom z týchto kariet bolo neoprávnene vybratých 200 € a z platobnej karty jej babky bolo neoprávnene vybratých dvakrát po 200 €.

Poškodená - svedkyňa S. J. sa ku skutku samotnému vyjadriť nevedela s tým, že dala súhlas svojej vnučke, aby používala jej platobnú kartu, pričom má vedomosť, že celkovo z tejto jej karty bola vybraná čiastka 400 eur.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj celý relevantný listinný materiál, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, a to na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., pričom je potrebné upozorniť aj na nasledovné faktory:

- obžalovaný v prípravnom konaní /v prítomnosti obhajcu/ spáchanie predmetného skutku v plnom rozsahu doznal, svoje konanie oľutoval, pričom podrobne a presne popísal, akým spôsobom skutok spáchal s tým že súčasne požiadal o vykonanie konania o dohode o vine a treste,

- po vydaní trestného rozkazu v danej veci obžalovaný podal odpor, ktorý podľa obsahu nesmeroval voči výroku o vine, ale obžalovaný namietal výrok o treste,

- pred súdom obžalovaný zmenil svoju výpoveď, spáchanie skutku poprel, avšak rozpory medzi výpoveďami logicky odstrániť nevedel, resp. označil svedkov, ktorí by mu mali potvrdiť, že v kritickom čase sa nachádzal na inom mieste, čo však súd s ohľadom na dôkaznú situáciu a na vyššie uvedené skutočnosti akceptovať nemohol s tým, že je sa jedná len o pokus obžalovaného oddialiť rozhodnutie o vine, pričom nemožno opomenúť fakt, že obžalovaný spáchanie skutku doznal v prítomnosti obhajcu, takže akékoľvek úvahy o prípadnom nátlaku sú irelevantné s tým, že prípadných svedkov obžalovaný nenavrhol ani v prípravnom konaní, ani pri prevzatí trestného rozkazu a „vyrukoval“ s nimi až počas hlavného pojednávania, čo súd považuje za účelové, nelogické a nezodpovedajúce všetkým zabezpečeným dôkazom,

- z hľadiska dôkazného materiálu súd poukazuje aj na videozáznam a relevantné fotografie, ktoré poukazujú na to, že to bol práve obžalovaný, ktorý sa snažil /čiasťočne úspešne, čiastočne neúspešne/ vybrať z bankomatov finančné čiastky, a to prostredníctvom dvoch platobných kariet, ktorých vlastníkom boli iné osoby a ku ktorým sa dostal nezákonným spôsobom, čomu nasvedčujú aj úradné záznamy PZ.

Podľa názoru súdu bolo vykonaným dokazovaním a s poukázaním na vyššie uvedené faktory jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, že páchatelom skutku je práve obžalovaný S. I., ktorý svojim úmyselným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty úmyselného prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., a to po stránke objektívnej i subjektívnej s tým, že obrana obžalovaného bola nepochybne vyvrátená a jeho konštatovanie, že jeho prvotná výpoveď je nepravdivá vyznieva v kontexte celého vykonaného dokazovania nezmyselne a účelovo, preto takúto obranu M. I. súd akceptovať nemohol a uznal menovaného za páchatela predmetnej trestnej činnosti.

Po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovaného S. I., a právnej kvalifikácie jeho konania, súd pristúpil k úvahám o možnom trestnoprávnom postihu menovaného podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom zväžil všetky relevantné okolnosti, prihliadol na spôsob počínania obžalovaného a jeho následok, zisťnú pohnútku, motiváciu, zavinenie /vo forme priameho úmyslu/, absenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a existenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h, m/ Tr. zák., pričom bolo takisto prihliadnuté na osobu obžalovaného, na jeho doterajší spôsob života, predchádzajúce odsúdenia /bol 12-krát súdne trestaný/,

ako i na jeho pomery a možnosti nápravy, s tým, že súhrn vyššie uvedených okolností a faktorov viedol súd

k presvedčeniu, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť primeraným nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, a to so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v predchádzajúcich 10-tich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin s tým, že súd upozorňuje, že uložený trest je trestom súhrnným, za súčasného zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. 1. 2013, sp. zn. OT/16/2013, právoplatného dňa 16. 1. 2013, vo výroku o treste, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, pričom súd je toho názoru, že takto uložený trest môže v danom konkrétnom prípade viesť k dosiahnutiu svojho účelu z hľadiska požiadavky zabezpečenia tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák.

Poškodené L. K. a S. J. riadne a včas uplatnili svoj nárok na náhradu škody, preto súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu menovaným vo výške 200 eur a 400 eur.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine, treste a náhrade škody plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, na podpísanom súde.